

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZMIVELŐDÉSI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Egész évre 5 frt. Vidékre 5 frt. 50 kr.
Fél „ 2 „ 50 kr. „ 2 „ 75 „
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Jabukai utca: 121.

Ide küldendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények.

HIRDETÉSEK DIJJA:

Három hasábos petitör 6 kr. Nyilttéri három hasábos petitör 10 kr.

Bélyegdíj külön minden hirdetésért 30 kr.

Alapítsunk tornaegyesületet!

Azon örvendetes mozgalom, melyet a pesti nemzeti- és az országos tornaegyesület közösen létesítettek tornaügyünkben, nem maradt kedvező hatás nélkül. Ennek köszönhető, hogy ma már a legbefolyásosabb körökben tisztában vannak azzal, hogy mennyire szükséges a tornázás az iskolai nevelésben. Mert ha a tanulóifjúságot mindenféle sok tudománnyal el akarjuk látni, arról is kell gondoskodnunk, hogy testi képessége is arányban legyen a szellemi fejlődéssel; nehogy az utóbinak terhe alatt összeroskadjon, még mielőtt az iskola falait elhagyva kilépne az életbe a tanultakat érvényesítendő. És erre nem bírnak alkalmasabb eszközzel a tornázásnál.

Testi erőnk fejlesztésére azonban nemcsak tanulói korunkban van szükségünk. Az élet sok és különféle feladat elé állít bennünket, melyek nemcsak szellemi, de testi erőt és kitartást is igényelnek. Hogy egyebet ne említsünk, elég a katonai pályára emlékeztetni. Vajjon a hazának miféle védő bástyáját képezi az a nemzedék, mely örökké irtózik valami testi munkától vagy megerőltetéstől?

Sajnosan kell az ujjonczállításoknál azt a panaszt hallani, hogy a jelen nemzedék oly satnya, hogy alig képes a hadköteles kontingenst kiállítani; és a kik azt kiállítják: milyen távol állnak azok ős apáink erős termetű, minden munkát, nélkülözést kibíró seregétől?

Pedig rajtunk és minden egyesén múlik csak, hogy a jövőre ilyen szemrehányások

Szépirodalmi csarnok

Bíró uram Zsófikája.

Eredeti novellette.

Írta: **Marton János.**
(Folytatás.)

Bandi egy ideig mereven nézett reá, aztán mintha szégyelte volna gyöngeségét, hozzája ugrott, felemelte őt s oly eszeveszetten kezdett vele forogni, akár csak a forgószél.

— No, babám, ha te azt hiszed, hogy szomorú vagyok, hát én behíányítom, hogy nagyon is tévedsz.

— Igazán? no annak én örülök. De hogy egészen elhagyjem, hát vegyen az ölébe és csokoljon meg.

És oda simult hozzá s oly csábítóan nézett a szeme közé, hogy Bandival forogni kezdett a csárda s ő nem bírván magával, szívéhez szorította őt és heves csókot nyomott az élvét áhító asszony ajakára.

— Hát aztán tudnál-e te szeretni engem asszony? kérdezte Bandi széles jó kedvében.

— Jobban mint üdvösségemet, felelte Örzse halkán, mialatt oda simult Bandi kebléhez, de...

— Nos, de?

— De előbb mondjon le arról, a kit eddig szeretett.

— Kiről? rivalt rá Bandi.

Hát kiről másról, mint Zsófikáról, szolt a csaplárosné megvetőleg. — vagy azt hiszi nem

ne érjenek. — Edzzük, erősítsük testünket, képezzük ki magunkat testileg minden fáradozásnak férfiasan ellenállhatni. És ezt kétokból: mert ezáltal hazafiságunknak legszebb jelét adjuk és másodsor mert erőnk és egészségünket sokáig fentartjuk és így tetterősebb, munkaképesebb generációra tesszünk majdán szert. De ezt a célt megint csak úgy érhetjük el, ha rendszeres erőkéftésnek vetjük alá testünket azaz ha a tornázunk. Főkép a rendszeres tornázás alkalmas arra, hogy testünk egészségét fönntartsuk s ez alapon lelki életünk, szellemünk, kedélyünk vidám épségét, lelki életerőnkét, életkedvünket is megóvjuk.

Jelenleg már majdnem minden nagyobb városban látunk a tornázás fejlesztésére egyesületeket virágozni, melyek meglepő eredményeket tudnak már is felmutatni és tudvalevőleg készülnek is ezen athleták az 1885. orsz. kiállítás alkalmával az ország színe előtt megbizonyítani, hogy a mai fiatalságból még nem veszett ki teljesen a munkaerő és hogy tervszerű tornázás által karjaik eléggé acélozva a legterhebb munkák viselésére, mellük testük elég erős minden megerőltetéssel dacolni.

Városunkban is megtörtént tavaly az első kezdeményezés egy egyesület létesítésére. Akkor egy bizottság küldetett ki az alapszabálytervezet elkészítésére. Ez megtörténvén Hergelez Antal törvényszéki elnök ur egy szűkebb körű értekezletet hívott össze ehő 9-én a további teendő megállapítása végett. Itt kimondatott, hogy február 9-én alakuló közgyűlés hívassék egybe ez ügyben. E közgyűlés

tudom, hogy az öreg Barkó mit cselekedett kigyilméddel?

Bandi egy ideig mereven nézett a beszélőre; aztán megfogta duzzadó karját, egyett rázott rajta s oly erővel lökte el magától, hogy ha a vén czimbalmosba bele nem botlik, hanyattesik.

— Hallod-e te pokol fajzatja, ha te még egyszer merészed annak a leánynak a nevét itt fölemlíteni, hát én téged nyomban megfojtak.

Erre aztán leült az asztalhoz, megfogta egymásután a boros üvegeket és a falhoz kezdé hajigálni. Aztán sirt, nevetett, tánczolt, dalolt összevissza akar csak egy őrtit.

Örzse asszony egy szót sem szolt, de tekintete, melyet Bandira vetett, oly gyilkoló volt, hogy a ki azt látta, könnyen rájöhetett, hogy szerelme a legsötétebb gyűlölséggé változott.

Józská egy idő óta nem igen mutatta magát a csárdában, de még a faluban sem. Ez különben gyakran történt s így nem nagyon tűnt fel. A falubeliek közül néhányan persze már régen azt rebesgették, hogy Józská ilyenkor a betyárokkal czimboráskodik s a vidéken történt rablás-és fosztogatásokhoz ő neki is van köze. Az uraság öreg kertülője meg azt állította, hogy a veres zsidó meggyilkolásánál Józská is jelen volt. De rábizonyítani addig semmit sem lehetett, azért nem is igen bántották.

Pedig Józská már egy éve hogy rablógyilkosnak állott be és nem kevesebb mint három legyilkolt ember véres árnyéka kísértette immáron lelkiismeretét. Józská, bár mennyire elvetemült, rozlelkű ember is volt, de az iszonyu tervek még

elő fog az elkészített alapszabálytervezet terjesztetni, mely majd a tisztviselőket ideiglenesen meg fogja választani és így egyesületté fogunk alakúlni.

Kevés ugyan, amit elértünk. De ha nehéz és sajátos helyi viszonyainkat tekintjük, még is meglehetünk ezzel is elégedve.

Ámde sok, nagyon sok tenni valónk van még hátra. Szükségünk van minél több támogató, jóakaró, munkaképes erőre. És e tekintetben főbb reményünket helyezük Páncsova városa t. polgáraiba és annak fiatal-ságába. Ne engedjék a megkezdett munkát félbeszakítanunk; fontolják jól meg, hogy a mit tesznek, csakis saját érdekükben történik. Hazafiai és emberbaráti kötelességet teljesítenek továbbá, ha minden áron oda hatnak, hogy városunkban is virágozzék tornaegyesület, mely minden pártoskodástól óvakodva kizárólag arra van hivatva, hogy a test erőit kifejtse és épségben tartsa s, lelki épségünknek is üdítő edző forrásává váljék!

De az az egyesület csak úgy virágozhat, ha senki sem húzódik vissza; mindenki adózik képessége szerint, mennél többen beállnak a tornázók sorába, mindenki támogatja tettel, jóakarattal, tanácsal. Csakis így érhetjük el a kitűzött célt, mely szerint izmos testre, viruló friss egészségre tehetünk szert és hogy ezt a célt elérhessük — adja az isten!

Szirtes Ignác.

sem az ő agyában születtek. Örzse asszony, a Betekints takaros csaplárosnöje, ki oly szendén tudott mosolyogni, gondolta azokat ki, és mint később kitudódott, ő volt az, ki férfi ruhába öltözve, néhány meghitt czimborája segélyével a legmerészebb rablásokat elkövette.

Egy este egyedül volt Józskával, kinek ugy tetszett, hogy mióta ismeri, soha sem volt kedvesebb, igézőbb, mint ma. Keble izzó szerelmet lehel, szemei villámként cikáztak és egész lényéből valami bűvös erő sugárzott, mely a férfit úgy húzza magához, mint a mágneskö a vasat.

Ugy-e, tekintetes uram, a kigyó is elébb megigézi áldozatát s csak aztán rohan reá?!

Józská magán kívül volt, ráborult hófehér, lihegő keblére, megölelte, megcsókolta és nevetve szolt:

— Örsikém, te vagy életem, Istenem menyországom. Mondd, mit kívánsz szerelmedért?

— Gyáva vagy! kiáltott föl egyszerre Örzse és Józskát ellökte magától.

— Gyáva én? ugrott fel helyéből Józská és iszonyuan elkáromkodta magát, — hát nem érted gyilkoltam, raboltam-e, szolt?

— Értem? ugyan menj, hát nem kaptad-e becsületesen ki a részedet?

Józská néhány pillanatig maga elé nézett aztán így szolt:

— Mondd mit kívánsz tőlem?

Örzse e szavakra kezébe fogta Józská fejét és oda helyezte a szíve tájékára. Jól tudta ő, hogyan kell a félénket fölbátorítani, a gyávát felkelésíteni.

Kimutatása

az aldunai telepítési kormánybiztossághoz 1883-évi november hó 21-étől 1884-évi február hó 6-áig a Bukovinából bevándorolt székelyek javára befolyt könyvradományoknak.

Szamos szerkesztőségének gyűjteménye 1 pár női csizma, 2 magyar kalap, 1 női viganó; Messer Fülöp és Radda Ignác pancsovai ügyvédek adománya a „Végvidék” szerkesztősége útján 10 frt.; Mikovinyi Pál telepítési mérnök 1 frt. 8 kr.; Mikovinyi Pál telepítése mérnök 3 ing.; Kutilánya János vállalkozó 2 ködmön vásárlására 15 frt.; Kiss Móra „Trombitás” vendéglőben étkező asztal társaság nevében egy csángó fiú felruházására 12 frt.; Bácsbódrogh megye közönsége gyűjtése a megyei alispán útján 52 frt. 1 kr.; Bánlaky Pál főmérnök egy csángó fiú felruházására Szegeden 15 frt. Desseffy Isidor és Mattanovic Adolfné karácsonyi ajándékul ruhanemű gyermekek részére; Bácsbódrogh megye közönségének újabb gyűjtése a megyei alispán útján 120 frt.; Káldy Gyula mérnök 1 frt. 50 kr.; Kutilánya János vállalkozó zubbonyok vásárlására 4 frt. 34 kr.; Molnár István N.-Beckerek 2 ködmön; Vécsy Béla ügyvéd N.-Beckerek 5 frt.; A kormánybiztosság személyzete 7 frt. 1 pár női csizma, 2 magyar kalap, 1 női viganó, 3 ing, 2 ködmön és gyermek ruhák. — Hozzá adva ehhez a m. évi november 20-án kimutatott 980 frt. 14 kr. és 12 db. zubbonyt 1 csomag női ruhát, összesen befolyt 1223 frt. 7 kr. és 12 db. zubbony, 1 csomag női ruha, 1 pár női csizma, 2 magyar kalap, 1 női viganó, 3 ing, 2 ködmön és gyermek ruhák.

Pancsován, 1884. évi február hó 6-án.

Gromon Dezső.

HELYI HIREK.

† **Bauerfeldi Obauer Hugo** tábornok, a 68. gyalogdandár parancsnoka f. h. 8-án Fehértemplomban meghalt. A még csak 45 éves, kitűnő szellemű és erőteljes testalkatú tábornok fia volt a városunkban köztisztviselőként álló Obauer Alezredesnek, annyival nagyobb városunkban is a megdöbbentés és részvét a jeles ember hirtelen halála felett. Halálát szerencsétlen tyűk-szemmettség okozta, a melynél megsértette a lábát; de nem sokba vette, végezte rendes munkáit, a metszett kis seb azonban elmergesedett és megmérgezte az egész testet. Tetemeit Grácba vitték. A vigasztalhatlan szülőknél kívül egy egész lényében megrendült özvegy és négy kiskoru árva gyászol a nagy halott felett.

— Tudod, kezdte halkán, mennyire gyűlölöm Bandit, azt a dölyfös sihedert, a ki a minap is vérig sértett.

— Megöljem? — lihegett Józka.

— Nem, mert halála szelid büntetés volna, azért a mit velem tett.

— Hát mit csináljak vele? kérdezte ismét a kábult ember.

— Hallgass tovább. Már régen azt tervezem, hogyan lehetne a pálinkás görögnek a pénzéhez jutni. Ha azt megkapjuk, itt hagyjuk a vidéket és valami nagy városban telepedünk le. Tudod?

— Tudom, szolt Józka és a szeme szikrákat kezdett hányani.

— De engem nemcsak a pénz, hanem bosszúvágy is vezet. A dolgot ugy kell megcsinálni, hogy a gyanu Bandira essék. Hallod?

— Hallom, hangzott vissza.

— Bandi az éjjel itt volt és én úgy intéztem el a dolgot, hogy subája itt maradt. Ha te már most ezt a subát fölveszed és benne a pálinkás görögöt megölöd, aztán a szobájában hagyod, mindenki azt fogja mondani, hogy a csintő követte el. Érted?

— Értem! hebegett Józka.

— Ferke és Gábris elkísérnek, mert bizony nagy munkád lesz a göröggel.

— Akkor hát a pénzből nekik is kell adni.

— Nem, mert mielőtt ossztozkodásra kerülne a sor, régen a határon vagyunk.

— Okos egy asszony vagy.

— Most kilencz óra. Éjfélleg elég idő van. De itt maradni nem szabad, nehogy Bandi meg-

* **A magyar dalkör** febr. 3-i társasestélye nemcsak nagyszámu közönség, ritka jókedv által sikerült, hanem közel 100 frnyi anyagi jövedelme is volt az ez alkalommal rendezett sorsjátékból. A sorsjátékhoz adományozott tárgyakat és szives adakozókat a következőben mutatjuk ki: Ozy. Klapkáné szivartartó; Pély István dohánytartó, gyékényből; Gollaries Károlyné kosár, 6. db. pálinka pohárral; Rizzardiai Victoria k. a. befőttöstál üvegből; Rehák Lukácsné dohány tartó (kraxelhüber), gyufatartó, virág kosárka; Vizolyi Zakariásné dohánytartó, kézimunka; Juhász Etelka k. a. gyufatartó; Mayer Miczi k. a. óra tartó; Zimmerer Nándor egy pár aranyozott tűbevaló; Lőcz Józsefné dohányzacsó, selyemből; Rehák Lukácsné tintatartó; Zsidó Domokos album; Menrad József kesztyű tartó (Cáslette); Deutch Vilmos pár virágtartó; Pély István zacsó bonbonnal; Vizoly Zakariás fehér tintatartó, 1 db. spanyolviasszal és írónnal; Klapka Dezső fekete hamú tartó; Spitzer Antal pipa, fából, zacsó, kis kalap, baba (Xantippe), katulya (levelező lapok, gyufatartó, labda játék, főzőkanál, esengetyű, gyermekjáték); Csákány Henrik tintatartó (bronz), állvány (viány és tollal); Péter Pál gyufatartó; Wittigshlager K. ifj. fekete album; Mirica N. képket; Kohn Ilés 2 db. tarka pohár; Messer Filipné befőtttartó üvegből, pár asztalkendő, gyűrű; Deutch Ida virág tartó; Kremer Ida k. a. selyem erszény; Rosenwasser Samu képket, kagylóból; Máj Márk fogpiszkálótartó, asztali esengetyű, fekete tintatartó; Deutch Gyula album, Schiller művei, diszkidásban, becsomagalt katulya; Goldgruber Salamon fogpiszkáló kézimunka; Bachmann Antal asztaldísz (üvegből-Aufsatz); Martin Imre 25 db. szivar; Valter kefetartó; Vizkelety nővérek fityűlő madár, márvány hamú tartó, pálinkás üveg; Stolez Ilona k. a. 2 db. szobor; Málnásy Ferencz pénzes tárcsa; Simonovics Kornélné téstás tál, hamú tartó, gyufatartó, hamú tányér; Juhász Miczi k. a. csemege állvány üvegből, gyufatartó; Klempay nővérek reggeli főkö, lámpaüveg kalap (kéményseprő), lámpa tálcza, pohár alá; Karesay Matild k. a. levél papír, borítékokkal; Seemayer Károlyné varrószekő; Halász Hedvig k. a. kefetartó, posztóból, óra tartó; Paulini Károlyné 1 db. virágtartó; Desseffy Izidor pálinkás service; Pestalies József szivar szipka; Pestalies Józsefné a világ képekben (Album), 2 db. pálinkás pohár; Karesay Matild k. a. papírfogó (tartó); Körmendy József dohánytartó, hamú tartó, uszó baba; Nécsy Imre szivartartó. A szives adakozók fogadják a kör meleg köszönetét. A kör nevében: Lőcz József, rendező-elnök.

* **A Weifertbeli törzsvendégek** halját a mult szombaton nem sokan látogatták, a minek folytán a tervezett kettős bál másodika el is marad. A minapin a csekélyszámu közönség azért jól mulatott.

* **Halálozás.** Jevrem Arsin nyug. es. kir. kapitány f. h. 9-én meghalt. A katonai vég-tisztességet a helyb. honvédszázalaj adta meg neki! — Szerdán f. h. 13-án pedig Grobnét, a helyb. honvédszázalaj törzserősterének nejt temették el.

* **Napszámásoknak** ajánlkoznak hertelendy és nagygyörgyfalvi telepesek (csángók.) A kinek ilyenekre szüksége van, forduljon a nagygyörgyfalvi helyhatósági biztoshoz.

lásson, mert habár egy idő óta csak is éjfél-tájban jön ide, félek hogy épen ma hamarabb jöhetne.

— Józka erre fölkel s készülni kezdett.

— Még egyet, szolt Örzse asszony. Mielőtt munkádhoz fogsz, okvetlenül Pannikával kel találkoznod. Hogyan? az a te dolgod. Attól sem szabad megijedned, ha az öreg Barkó Pál meglesse is és megrakna. Annál könnyeb lesz a gyanu elhárítani rólad, mert a ki esténként fiatal leányok után jár, az éjjel nem igen megy rabolni és gyilkolni. Most menj.

Józka búcsuzóra összevisszacsókolta Örzse asszonyt, felvette Bandi subáját és ott kagyta a esárdát.

— Jaj, Istenem, beh bolondok azok a férfiak, nevetett a szép boszorka, ez most szentül elhiszi, hogy szeretem és vele együtt elszököm. No csak te várj.

Erre aztán kezére támasztotta göndör fejét és egy ideig szótlanul ült. — De hátha Bandi még akkor sem szeret? — sohajtott. — Éj, mit, aztán lakoljon érte.

Az alatt az idő egyre haladt és az éj mindinkább sötétebb lett. Örzse asszony csak ugyan nem esalódott; Bandi ma hamarabb jött, mint egyébkor s látni lehetett rajta, hogy mámoros. Fokos volt a kezében. Mámoros fővel azt határozta el, hogy Zsófikáját, ha életébe kerül is, ma meg kell látogatnia. Fokosával néhány hatalmasat az asztalra ütött és a vén czibalmos után kérdezősködött. A csaplárosné azt mondta, hogy nem jöhet, mert beteg. Azután bort hozott és szótlanul Bandi elé tette. Bandi előfogta az icész üveget és egy

* **Farkashajtó vadászatot** rendezett volt hivatalból e heti esütörtökön a „ried”ben a pancsovai járás szolgabirája a városunk közvetlen közelében felbukkant farkasfalka ellen. A vadászatban városunk és környékünk legjobb vadászai vettek részt, de a farkasok nem mutatkoztak.

* **Pályázat alapítványi helyekre** katonai nevelő és tisztképző iskolákra. Kimutatást kaptunk ily alapítványokról, a melyek közül megemlítjük azokat, a melyek a helyi körülményeknek kedvező föltételekkel járnak. Ilyen a Tökölly Sabbas féle alap. hely a műszaki katonai akademia hadmérnöki osztályán, a melyre 1. oly szerb nemzetiségű és gör. vall. tisztiek fiai pályázhatnak, a kik a horvát, szlavyon szerémségi és bánáti határvidéki gyalogezredekben, s a titeli határörv. zászlóaljban szolgáltak; 2. a kik a nevezett ezredék területén születtek, 3. szerb nemzetiségi és vallásu tisztiek fiai egyáltalában. Pályázati határidő: 1884 május 31-e.

VIDÉKRŐL.

Boldog Temesvár. Temesvárt rendkívül érdekes irodalmi estély lesz legközelebb. S pedig ezuttal a temesvári magyar szinügygyámoló égyletben, mely rövid fenállása óta máris egyik legelső faktorává lett Temesvár magyarsodásának. — ezt az égyletet illeti az érdem, hogy a hazafias törekvés láncolatába egy mozzanatot készül beillesztetni, mely övedentül mely és üdvös hatást fog gyakorolni. Ugyanis Koszorus regényírónk, Jókai Mór, valamint Neményi Ambrus, a kitűnő tollu publicista, egy a szinügygyámoló-égylet által rendezendő estélyen felolvasásokat fognak tartani. Török János polgármagy legutóbbi Buda-Pesten jártakor tette meg ez irányban a kezdeményező lépéseket, egyetértve Ormóss Zsigmond főispán úr ő méltóságával, mint a szinügygyámoló-égylet elnökével. A felolvasó estély husvét táján tartatik meg s annak idején a közelebbi részletekről sietni fogunk olvasóinkat értesíteni.

Baróthy Ferencz az Uj-Aradi járás derék segédszolgabirája folyó hó 16-án vezette oltárhoz kis- és nagysemlaki Osztoics Péter, dettai járási szolgabíró úr kedves, széplelkű és finom műveltségű legifjabb leányát: Vilma-t.

Franzfelden meglehetősen mozgalmas a „közélet” s többnyire igen örvedetes irányban. Az odaváló tanítótestület valamint az olvasóégylet tüntető módon adtak kifejezést abbéli örömlüknek, hogy Radoszavlyevics Dragutin újra meg lett választva a járás szolgabirájának. A tanítótestület jegyzőkönyvileg fejezte ki örömet. Ez átiratra a derék szolgabíró úr a következő levelet intézte a testülethez.

„Azon igen hízeltgő üdvözlő iratért, melyet újra megválasztásom alkalmával hozzám intézett, a Tettes Tanítótestületnek azon biztositással fejezem ki köszönetemet, hogy én az Önök részéről nekem jutott kitüntetésnek igazi becsértékét méltányolni tudom, mert én az iskolát nem csak a nép jövőjének jobb forrásául és ez által kedves hazánknak hatalmas állammá való fejlesztőjéül tekintem, hanem annak jeles képviselőiben azon ténnyezőt is tisztetem, mely első sorban hivatva van ezen szép és magasatos czélok elérését elősegíteni. Fogadják azért ismételtén köszönetemet s rendki-

hajtásra kiitta. A bor, tekintetes uram, enyhíti a búbanatot, de ha sokat iszunk belőle, kétszeresen érezzük a fájdalmat. De hát a magyar sirva vigad és Bandi, minél jobban marengolta szivét a bú, annál zajongóbb lett. Kiesapongó kedvében fokosával verleste az asztalt, halomra döntötte a boros üvegeket és olyanokat kurjantott, mintha csak legszelesebb boldogság dagasztotta volna szivét.

— Hej, lelkem, galambom, kiáltott egyszerre föl. — jöjjön ide elém, hadd lássam, olyan hirs-tánczosné-e, mint Józka komám mondja. Nos, melyik a nótája?

— Örzse asszony annyira belébolondult Bandiba, hogy egy jó szóért mindent kész volt elfelejtetni, a mivel Bandi megsértette. Az elébb említett pokoli tervet is azért koholta ki, mert azt hitte, hogy Bandit egészen magához fogja csatolni. Ő mindent meg akart kísértetni szerelme érdekében.

Oda állott tehát Bandi elejébe és oly esábitó hangon kezdett dalolni, oly igézöleg a esárdást járni, hogy Bandi csakhamar felugrott, megfogta karcsu, hajlós derekát s egészen oda engedte magát az örült táncznak.

Mig ezek itt történtek, addig Józka Barkó Pál uram kertalján járkalet és türelmetlenül várta a szegény Pannikát, ki azt hitte, hogy kedvese sziveben nincs más gondolatja, mint ő. — Ha ez a liba sokáig várát, akkor vigye el az ördög, én ugyan nem vagyok bolond az egész időmet ez átkozott árokban tölteni.

Erre még egyszer de jóval erősebben utánozta a bagoly huhogását.

vüli tiszteletnek nyilvánítását és legyenek mindig meggyőződve, hogy nekem mindig valódi örömmel fog szolgálni, ha gyenge befolyásomat vagy az Önök, vagy az iskolának jólétéért értékesíthetem. Hazafiassá válni Radosavlyevics szíró!

Az olvasókör pedig egyhangulag tiszteletbeli tagjának választá meg a köztisztviselőben álló férfit. Ugyanott febr. 5-én az alig másodfél eszten-deje lemondott J a h r a u s András újra megválaszták bírónak. Levelezők azon biztos reménynek ad kifejezést, hogy az erélyes bíró véget fog vetni az újabb időben sűrűen előfordult garázdálkodásoknak.

UJDONSÁGOK.

Gróf Cziráki János, a magyar ö-konzervatívok egykori vezére, a kiváló katolikus főúr, magyar kir. tárnokmester Lovasbényben meghalt.

1818-ban született kiváló történelmi szerepet vitt családból. Kitünően végzett jogi tanulmányai, nagy utazások után a közpályára lépett; 1845-ben kir. táblai bírónak nevezték ki, s ezzel a bírói pályára lépett. Huzamos ideig működött e téren. Bírói tisztét 1848. októberig folytatta, mikor Jellasi bétorésével és a magyar országgyűlés feloszlása végett leköltözött Lamberg megőlésevel a pesti hídon a mozgalom forradalmi jellegét öltött, s a kir. tábla miniszterelnöki leirattal „mint-hogy ellenség van az országban” elnapoltatott. A forradalomban nem vett részt. Visszavonult Pozsonyba. Mikor az év végén a császári sereg Pozsonyba is behatolt, az osztrák fővezér Czirákyt a polgári bizottsággal kínálta meg. Ezt azonban nem fogadta el. De mikor ápril 14-én Debreczenben az országgyűlés meghozta a függetlenségi nyilatkozatot, a gróf dinasztikus hajlamait követve, fél ajánlotta szolgálatait. Így előbb Mosonyba, majd a császári hadseregbe nevezték ki biztosnak. A szabadságharc leveretése után 1850-ben a bécsi legfelsőbb törvényes magyar osztályának elnökévé nevezték ki. Részt vett az átalakulási pártok (ösiségi stb.) kidolgozásában. Részt vett a tervezett birodalmi tanács szervezésében is. Ekkor nyerte el a Sz. István-rend közép keresztjét. Együttel áthelyezték Peste, a hol a pesti kerületi fő-törvényszék elnökévé nevezték ki. E hivatalát 1854-ig folytatta. Az októberi diploma után 1860-ban Fehérmegye főispánja lett, de csak rövid ideig viselte e méltóságot. Az 1865-iki országgyűlés előtt elvállalta a főkamarasságot, a főrendiház másod-elnökségét, gróf Mailáth Antal halála után a tárnokmesteriséget. A koronázáskor az aranygyapját kapta. A felsőház munkálkodásában mindig tevékeny részt vett, s a horvát kiegyezési bizottságban elnökölt. A király ő Felsége a Szent-István-rend nagykeresztjével és a vaskorona-renddel díszítette fel. Ezenkívül a pápai Szent-Gergely-rendnek is lovagja volt.

A millenium kérdésében az akadémia történelmi osztálya a héten végleges határozatot hozott. Megállapodott a 894 évben. Akkor már bizonyos, hogy meg volt Magyarország, Pannónia elfoglalásával már végre volt hajtva a honalapítás. Tíz esztendő van még addig. A vérmes reménység fölfelel, hogy a lipótvárosi bazilikában lehet akkor már Te Deumot tartani. Valószínű, hogy az összesülés is hozzájárul a megállapodáshoz.

A „Kisfaludy estét” a nemzeti színház a köl-

Alig mulott el néhány másodperc, a kertkerítés recsegnéi kezdett s Pannika nagy óvatosan átesztüst rajta és megpillantva Józskát, hozzá szaladt.

— De régen kereselem kelmedet, Józsi, szólt a leány az ifjuhoz, ki magához vonta és megcsókolta.

— Már hogy kerestél volna lelkelem, hiszen már egy órája, hogy itt leselkedem, kerülgetem a házatok tájékát, mint a macska a forró kását, szeretnék veled sokat beszélni, de hát itt könnyen megláthat valaki, jer a kertetekbe, ott a fák alatt jobban elrejtőzhetünk. — Igaz de én mégis nagyon félek. Hát ha édes apám uram meglát bennünket?

— Ugyan te bohó, hát hogy láthatna meg, mikor alszik.

Ezzel Józskát megfogta Pannika kezét és egészen a ház mellett levő virágoskert mögé vezette.

— Hogy elne felejtsem, mindjárt el is mondom kelmednek a mire Zsófiika nagyon fölkiért. Mondja meg Bandinak, vigyázzon egy ideig magára, mert apám és nagybácsim is katonának akarják elfogatni. Maga után is Józskát, lesekednek, azért az égre kérem, maradjon egy időre el, mert oh, istenem, mi lenne én belőlem, ha kelmedet is elfognák.

— Sohse félts te engem, angyalom, csak nézd, hogy az öregedet rávegyed, hogy az egybekelésünkhöz beleegyezését adja.

Kötelet a nyakadra, te akasztófa virága! hangzott egyszerre a ház mögül és ugyan e pillanatban az öreg Barkó Pál uram és két lérese

tőnek „Leányörzö” és a „Fősvény” ez. műveivel űlte meg. Újoman tanulták be s a hatvan év előtti divatban mutatták be s noha közönségünk már másféljára darabokhoz van szokva jóízűen nevetett rajtuk. Azt hisszük, hogy hatvan év múlva a mai divatos vigjátékok aligha óvnak meg annyit eleven hatásukból, mint a menyinyit megóvtak e régi termékek.

Timoleon röpirata már 3-dik javított kiadásban jelent meg. Zilahy S. nél. Ara 80 kr.

Antitimoleon cím alatt pedig most egy újabb röpirat jelent meg, a mely az előbbi paródiálja.

László Imre országos képviselő, buzgó hazafi, a szélsőbal párt egyik megalakítója s haláláig rendíthetetlen híve a héten meghalt.

A határvidéki házközösségekről szóló törvényjavaslatot a héten kezdte tárgyalni a képviselőház igazságügyi bizottsága. A bonyolult ügy rendezéséhez lapunk több régebbi számaiban több életrevaló és praktikus eszmével járult Rehak Lukács közjegyző tollából.

A nemzeti kaszinó idei febr. 10-i Széchenyi lakomáján br. Radványi S. B. B. A. mondott jeles beszédet a legnagyobb magyar felett.

Bastian híres spiritistát, a ki hajmeresztő titokzatos productióival nagy természetfűdősokat is zavarba hozott, a minap a mikor a bécsi udvari körökben produkálta magát. János főherczeg ügyes és farsangos fogással mint szédelőt ölt lelélezta. Bastiant Bécsből kitiltották.

IRODALOM.

A Kisfaludytársaság 37-ik közülése.

Febr. 10-én, mult vasárnap volt. A nemzeti irodalomnak ünnepnapja szokott ez lenni, a melyet a kiténő társaság az idén is méltó díszszel és erővel űlt meg.

Szász Károly, a társaság alelnöke, irodalmunk és közoktatásunk csodáserejű és munkásságu kitünősége, tartotta a megnyitó beszédet. Azt fejtegette, hogy irodalmunkat jelenleg csak középszerűségek művelik ugyan, de ezek is erőt képviselnek. De kevésbbé megnyugtató a jelenség, hogy tehetséges írók is utánzásra adják magokat; az elbeszélőknek kevés érzékük a compositió, a drámaíróknak a költői és nemzeti becs iránt; s hogy különösen a történelmi dráma, a melynek minden tekintetben kiváló képzőhatása volna, hanyagoltatik el.

Utána Beöthy Zsolt emlékbeszédet tartott Greguss Ágost felett, a ki a Kisfal. társ. titkári és az egyetem aesthetikai tanszékén elődje volt. Kiténő jellemzetességgel domborította ki a költő tudós és ember kiváló és sok tekintetben sajátos jellemét. Nem különös hévvel de finoman rajzolta, mily eredeti meleg harmoniába olvadt össze Gregussban az ész és a szív világa, az írói pálya, a költői ihlet és az élet utja. Fejtegette költészetét, a „balladáról” írt művét, nagy Shakespere-jét és aesthetikáját. Sajnáljuk, hogy a jeles beszédnek csak végét adhatjuk, a mely így hangzik ki:

„Hol a tudós, ki egész életével oly állhatatos és meggyőző példáját szolgáltatva volna tanainak? Rövid foglalatakat utolsó fejtegetéseiben is, az igaznak, jónak és szépnek egységében fejezte ki,

átvetették magukat a kicsi kerítésen s Józskát után iramodtak.

De Józskát már rég hallotta a lesekedők sutogását s a legelső mozdulatra már nyakába fogta gyorslábát és az éj homályában nyomtalanul eltűnt.

Pannika ott feküdt alétlan a gyepen és noha az öreg Barkó Pál eleinte dühötől tajtékzott, mégis annyira megindult a szíve a holtaloványan elterült szerencsétlen gyermekén, hogy reá borult és keservesen sírni kezdett.

II.

A repedt hangu óra épen az éjfélt ütötte. Bíró uram második álmát aludta és olyan jóízűket horkolt, mintha csak a szomszédfalbeli tótmuzsikus hatalmas dudáját fujta volna. Zsófiika álmatlanul fektűt duzzadó párnájú ágyán. Mint mindig, most is kedvesére gondolt. Szívét nemesak az marczangolta, hogy édes atyja elakarta fogatni Bandit és katonának adni be, hanem főleg az, mert Pannika utján megtudta, hogy Bandi minden nap a „Betekints”-ben mulat. Pannika azt is hozzá tette, hogy Bandi a szép csaplárosnét szereti, őt pedig csak hitegeti. A szegény, oly hűn szerető szív fájdalmában feljajdult azon gondolatra, hogy Bandi talán most is a csábító asszony ölében ül.

Oh, uram, sok vadállatot láttam, mely prédáját marczangolta, de egyet sem láttam olyat, ki annyi kegyetlenséget mutatott volna egy másik irányában, mint a mennyi egy féltékeny, roszelekkü asszony szívében lakozik. Örse asszony az engedelmességed Józskát és a könnyen hívő Pannika közvetítésén naponként egy-egy mérgezett tört

abban hogy a szép-mű s a szép-tett ugyanazon társnak két hajtása. Az ő nemes szelleméből mily dusan sarjadtak e kettős hajtások! Gondolata visszhangjaul hangzik amaz ifjukorában kifejezett törekvésének, hogy: életét szép művé tegye, magagának művésztévé emelkedjék. És mikép váltotta be feltételét? Mit mutat, mit képvisel pályája? Az érzés által megszentelt tudományt s a szív által szóló bölcseséget, a léleknek férfias érettségét, melylyel egyensúlyban maradt fogékony-ságot, okosságot, mely soba sem szűnt meg jószág lenni: mérsékletet, mely az élet visszasságai s az anyag kényszerű bilinesei közt is megőrizte lelkesedé sét: filozofiat, mely a szívnek nemesak megnyugvása, hanem fölemelkedése is. Annyi jótett tanuskodik költő voltáról, mint szép vers. — Ele-tében, küzdelmeiben haldoklásában egyiránt „bizva-bizott.” A Kertben ezimű költeménye feltárja lelkét e szomorú napokban.

Igy élt és így halt meg Greguss. Az a hit, melylyel szemét lezárta, minket is illet, kikre nemesak munkás keze keresményét, hanem lelkét is örökül hagyta. Hitte, hogy nyomában fogunk járni. Hitte, hogy a nagy szellemek kultuszával fáradatlanul szolgálni fogjuk a nemzeti közmível-tés ügyét. Hitte, hogy nemzetünk szellemi életének szeretetteljes vizsgálatával s buzgó fejlesztésével anyagi és erkölcsi erejét gyarapítjuk. Hitte, ho y korunk böeseletének esügeteg áramlatával s mű-vészetének alantjáró divataival szemben hirdetni fogjuk az eszmének örök, megváltó hatalmát. Hitte, hogy a munka, a műveltség, az öntudatos erő s a szent fölemelkedés biztosítani fogják nemzetünk jövődjét. Midőn a Kisfaludytársaság koszoruját sirjára teszem, hadd végezzem azzal a fohászko-dással: legyen neki az ő hite szerint!

A közülése mulatattató részét Mikszáth Kálmán „A becsület bíróság előtt” ez. humoros elbeszélése szolgáltatta, a melyet Győry Vilmos olvasott fel.

Végül nagy figyelem és hatás közt Gyulai Pál felolvasta „Gyümölcsösben” ez. költeményét, elegiai muzsájának egyik legmeghatóbb termékét.

A közülést Beöthy Zs. titkári jelentése zárta be. A pályázatok mind eredménytelenek voltak. A víg eposzra tíz pályamű érkezett volt: ezt 500 frt. díj) újra kitűzik. Határidő 1884 nov. 30. „Egy magyar nő élet és jellemrajza” pályakérdésre 11 mű érkezett, egyik másik figyelemre méltó, de a jutalmat nem érdemlik meg. Új díj. 100 aranyat tűztek ki egy történelmi nagyobb beszélyre vagy kisebb regényre. — A társaság vagyona 81,602 frt. 34 kr. — A társaság idei kiadványai közt kiválnak: Molière három vigjátéka (Molière most már teljes), és Moore „Lalla Rhouk” ja Lehr Zsigm. fordításában.

A királyhymnusz szövegére hirdetett második pályázat is meddő volt. A Petőfi társaság tagjaiból alakult bíráló bizottság a 121 mű közül egyet sem talált a jutalomra érdemesnek.

Alapszabálytervezet

a pancsovai tornaegyesülethez.

I. Név és czél.

1. §. Az egyesület neve: „pancsovai tornaegyesület.”

dőft az oly nagyon érzékeny leány szívébe és Zsófiika mindennek daczára szerette Bandit és nem volt egyetlen egy roszt gondolata hozzá.

Valjon nem az ilyen szerelemben kereshető-e az a paradicsom, melyről a szentbiblia oly szépen szól.

Zsófiika épen elkészült imájával, melylyel minden éjjel kedvesét is, magát is a szent sziz oltalmába ajánlotta, midőn a bakter nagy zajjal kezdte döngteni az ablakot.

— Keljen föl, bíró uram, kiáltott torkaszakadtából.

Zsófiika ijedtében fölsikoltott.

Bíró uram felugrott s törilgetve álmos szemét, ijedten tudakolá a zaj okát.

— Baj van, kigyelmed, bíró uram, szólt a bakter lihegve, — a pálinkás görögöt kirabolták, ő maga meg ott fekszik a vérben.

— Meggyilkolták?! no az aztán igazán nagy baj, mondá, a bíró hűledezve, mi alatt felkelt s öltözködni kezdett, — hát aztán nem tudjátok ki volt a gyilkos?

— Nem ám, bíró uram, hanem egy subát találtunk a színhelyén, bizonyosan dulakodás közben ejthette el a gyilkos.

— Üldözni kell a gazembert, kiáltott a bíró, mialatt kalapot nyomott a fejére.

Zsófiika felkelt, kinyitotta az ablakot, a bakter beadta a subát.

Bíró uram, a község házára sietett és sietségében bizony otthon felejtette a subát.

(Vége köv.)

2. §. Az egyesület célja: rendszeres tornázás gyakorlására képesített tanítók vezetése alatt alkalmat nyújtani.

3. §. Az egyesület ezen célzt igyekszik elérni:

- 1) közös gyakorlatok (szabad-rend- és szertornázás, vívás, birkózás s. t. b.);
- 2) kirándulások, játékok és torna-ünnepélyek rendezése és
- 3) előre haladott koruak diätetikai tornázása által.

II. A tagok fölvétele, jogai és kötelezettségei.

4. §. Beléphet az egyesületbe minden feddhetlen jellemű egyén, ki 16. életévét meghaladta.

5. §. A belépni szándékozók ebbeli szándékukat a bejelentési könyvbe sajátkezűleg vezetik be.

6. §. A felvétel iránt a választmány határoz, melynek elutasító határozata a közgyűléshez felelbevezhető.

7. §. Az egyesületi tagok: A) rendes tagok ú. m.

- a) alapító — és tiszteletbeli —
 - b) pártoló — és
 - c) működő tagok;
- B) tanulók (Zöglinge.)

8. §. Alapító tag az, aki egyszer mindenkorra legalább 20 frtot fizet az egyesület pénztárába; a pártoló tag évenként 3 frtot fizet.

9. §. Minden működő tag kötelezi magát a közgyűlés által megállapítandó beirattási díjat „a belépésnél azonnal” és ugyancsak a közgyűlés által meghatározandó évi járulékot „havi részletekben előre” fizetni.

10. §. Mindazok, kik különösen az egyesület körül vagy személyes részvét v. sikeres támogatás által v. általában a tornázás körül kiváló érdemeket szereztek, a közgyűlés által tiszteletbeli tagokká kinevezetethetnek.

11. §. Tanulók azok a működő tagok, kik 20. életévüket még el nem érték. Ezek csupán csak az együttornázás jogait élvezik — kivéve minden az egyesület által nyújtandó előnyöket — és csakis évi járulékot fizetnek „havonként előre”, mely járulék is a közgyűlés által állapítatik meg.

12. §. Rendes-, alapító- és tiszteletbeli tagok általában, pártoló tagok pedig mindaddig, míg a működő tagok évi járuléka a 3 frtot nem haladja meg a szak szerinti közreműködés kivételével élvezik mindazon előnyöket és jogokat, melyeket az egyesület nyújt.

13. §. Minden tag tartozik az alap- és rendszabályokat megtartani.

14. §. Minden tag — tanulókat kivéve — a fölvételnél leköteli magát 3 évig az egyesületből ki nem lépni — lakás változtatást kivéve. —

15. §. Az egyesületi tagság megszűnik: a) önkényes kilépés által 3 havi a választmányhoz írásban intézendő felmondás mellett;

b) egyenes kizárás által.

16. §. A kizárást a választmány eszközli következő okokból:

- 1) ha valamely tag daczára a megelőző és 14 napi határidőben írásbelileg hozzá intézett kétszeri megintésnek az egyesület iránt elvállalt kötelezettségét nem teljesíti; ha csak az egyesület célszerűnek nem látja a fizetni nem akaró tagot törvényes uton fizetésre szorítani. Megadatik azonban a választmányának a jog kivételes esetekben a fizetés képtelen tagot jogainak élvezetében továbbá is meghagyni;

- 2) ha valamely tag az alapszabályok ellen vét;
- 3) illetlen v. erkölcstelen magaviselet miatt, akár a tornahelyiségében, akár azon kívül.

17. §. A választmányának a kizárást kimondó határozata ellen a kizárt tag a köz-

gyűléshez fölbevezhet, azonban a közgyűlés határozatáig az illető tagsági jogait nem gyakorolhatja.

(folyt. köv.)

HIRDETMÉNY.

A nagyméltóságú kir. pénzügyminis-
teriumnak 1883. évi november hó 1.-jén, 64.042.
sz. a. kelt rendelete folytán a következő e-
gyenes adókra vonatkozó bevallások a városi
adóhivatalnál adandók át és pedig:

3. 1884. február havában tartoznak a
hadmentességi díjról szóló 1880. évi XXVII
t. cz. 13-§-ának 8. pontjában említett véd-
kötelesek, — kiknek a törvény 2. §-ának
értelmében hadmentességi díjfizetési kötele-
zettségük 1884. évben még tart, a városi
adóhivatalnál az e célra ugyanott nyerendő
nyomatványon bejelenteni:

- a) nevüket és polgári állásukat,
- b) lakásukat,
- c) azon sorozó járás, illetőleg azon köz-
ség nevét, melyben a törvény 1. §-ában fel-
sorolt okok valamelyikéből a hadi vagy
honvédségbeli szolgálat alól mentesek,
- d) azon évet, melytől fogva a fölmentés
számítandó és
- e) a reájuk, esetleg azon családfőre,
kinek családjához tartoznak, a megelőző év-
ben állandó lakhelyükön, esetleg más köz-
ségben is kivetett egyenes államadók összegét
kimutatni. Ezekon kívül:

f) azon védkötelesek, kiknek hadmen-
tességi díját a törvény 11. § értelmében a
családfő fizeti, a családfő nevét és megelőző
évi adóját,

g) azon védkötelesek, kiknek hadmen-
tességi díját az ugyanazon törvény 11. §-ér-
telmében a munkaadó fizeti, — a munkaadó
nevét és lakását bejelenteni.

Ha a munkaadó személyében azon idő a-
latt, mely a bejelentés beadása és a díj
esedékességének napja (1884. évi október
hó 1-ső napja) között lefolyt, változás állott
be, ezen változást a védköteles ott, hol az
első bejelentést tette szintén bejelenteni köteles.

Azok védkötelesek, kik állandó lakhe-
lyükön kívül adóval megróva nincsenek, meg-
engedtetik, hogy azok a községi előljáróság
előtt megjelenvén, vállomásukat ugyanott toll-
ba mondassák.

4. 1884. évi márczius 15—30-iki idő-
ben bevallandók a nyilvános számadásra kö-
telezett vállalatok és egyletek adó alá tar-
tozó jövedelmek.

5. A pénzügyintézetek kötelesek az 1883.
évi VII. t. cz. értelmében a náluk elhelye-
zett tőkékől folyó kamatjövödelmek összeget
és pedig:

a) a kifizetett kamatok összegét a 1884.
évi márczius, június, szeptember és december
havának utolsó napján.

b) a tőkésített kamatok összegét fél-
venként, és pedig 1884. évben január és
július havának utolsó napján a kir. adóhi-
vatalnak kimutatni és az ezen kamatok után
járó adókat egyidejűleg beszolgáltatni.

6. 1884. évi június havában benyújtandók:

- a) a vadászatra használható lőfegyve-
rek iránti bejelentések a városi adóhivatalnál,
- b) a vadászati jegy iránti bejelentések
a városi polgármesternél.

P a n c s o v á n, 1883. évi december
hó 1.-én.

Chrisztian A.,

polgármester.

Felelős szerkesztő: **Wigand János.**

Főmunkatárs: **Dr. Fináczy Ernő.**

Kiadótulajdonosok:

Wigand János és a „Beck & Koszanicz” cég.

HIRDETÉSEK.

106 szám

polg. 1884

Árverési hirdetmény.

Alúlirott kiküldött végrehajtó az 1881-ik
évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel
közölré teszi, hogy az Antalfalvai kir. járás-
bíróóság 1423/83 számú végzése által Gra-
mek Albert Lajosfalvai lakos végrehajtató
javára Sztráka Misa Lajosfalvai lakos ellen
600 frt. tőke, ennek 1883. évi Agusztus
hó 31-ik napjától számítandó 6% kamatai
és eddig összesen 49 frt. 10 kr. perköltség
követelés erejéig elrendelt kielégítési végre-
hajtási alkalmával bíróság lefoglalt és 880 frt.
becsült 50 métermázsza buza, 3 drb. egy
éves félig hizott disznó, 2 drb. hathónapos
malacz, egy három éves kocza, egy 4-éves
pej csődör, egy 16-éves, egy vastengelyű
három éves kocs, egy hosszú fatengelyű,
egy vastengelyű 9-éves kocs, egy 32 ekős-
vasabrinesos újított hordó, egy 550 literes
újított hordó, 3 hordó, egyenként 550 literes,
egy 22 akós újított hordó, 22 akó veres
borból álló ingóságok nyilvános árverés
útján eladtnak.

Mely árverésnek a 1423/1883. polg.
kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen
vagyis Lajosfalvaiközség házában leendő esz-
közlésére 1884. február hó 21-ik nap-
jának délután 2 óra határidőül kitzete-
tik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel
oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az
érintett ingóságok ezen árverésen az 1881-ik
é. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a leg-
többet ígérőnek becsáron alul eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az
1881-ik LX. t. cz. 108. §-a megállapított
feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Antalfalván 1884. febr. hó 9-ik napján.

Stojkovic,

kir. járásbíró.

1—1

1936/1883.

tkvi

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint te-
lekkönyvi hatóság részéről ezennel közölré
tétetik, hogy Demetrovits Károly végrehajta-
tónak kérelmére 50 frt. tőke követelés, en-
nek 1882 év márczius hó 24-ik napjától
járó kamata 15 frt. perbeli eddig megítélt
15 frt. 10 kr. végrehajtási, valamint ezen
árverés kérvény után megállapított 8 frt.
70 kr. költség behajtása végett Nedics A-
lexa pancsovai lakosnak végrehajtást szen-
vedőnek lefoglalt és a Pancsova község 1708
tjkönyvben felvett következő ingatlanai vég-
rehajtási árverés alá kerülnek úgymint: Az
1917 összeírási számú ház és 165□-öl bel-
telek az ott fenálló szárazmalommal együtt
összesen 429 frt. becsértékben.

Az árverésnek a megállapított árverési
feltételek szerint megtartására 1884 évi
Majus hó 15-ik napjának délelőtt 9 óra
a pancsovai telekkönyvi helyiségben határ-
napül tüzetik ki.

Az árverésre kített ingatlanok magasabb
ígéret hiányában a fent érintett határnapon
becsáron alól is a legtöbbet ígérőnek eladni
fognak.

A kikiáltási ár az elárverzendő ingat-
lanok becsértéke annak 10% százaléka pedig
a bánatpénzt képezi.

Kelt Pancsován a kir. törvényszék mint
telekkönyvi hatóságának 1884 január hó
21-ikén tartott tanácsüléséből.

Dr. Kállay,

jegyző.

Hergloz,

elnök.

1—1

